

New Year's Issue

2020

Living the

LOTUS

Buddhism in Everyday Life

年頭法話

ඵදිනෙදා ජීවිතය දෙස විපරම් කර බැලීම

රිෂ්ෂෝ කෝසෙයි සංවිධාන ප්‍රධානී, නිව්කෝ නිවානෝ

ලෝක සාමය සඳහා වූ ආගමික සමුළුවේ (WCRP) වන සංවත්සරය

නිර්මාතෘ කුමාගේ ප්‍රාර්ථනය ආචර්ජනය කිරීම තුලින් ලැබෙන ඉමහත් වින්දනය

ජපානයේ 'රෙයිවා' යුගයේ සමරන පලමු නව වසර උදවිය. ඔබ එකිනෙකා හඳවත් වල නැවුම් වූ බලාපොරොත්තු පොදි පැදගෙන සිටිනවා යැයි සිතමි.

ගිය වසරේ සුළි සුළං දෙකක් එක පෙලට පැමිණීමෙන් විශාල පිරිසකට අලාභ හානි සිදු වූවා. නිවාස දේපල හා වගා බිම් වලට හානි වූ පිරිස්, විදුලිය විසංධි වීම හා ජල කප්පාදුව නිසා අපහසුතාවයට පත්වූ පිරිස් වාගේම, තවමත් ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු තුලින් යථාතත්වයට පත්වීමට නොහැකි පිරිස්ද විශාල පිරිසක් සිටිනවා. ඒ සියළුදෙනා වෙනුවෙන් මාගේ කණගාටුව පිරිනමමි.

ජපානය ස්වභාවික ආපද බහුල රටකි. එම නිසා අපි එකිනෙකා මේ දක්වා ලැබූ අත්දැකීම් තුලින්, හදිසි අවස්ථාවකදී කටයුතු කල යුතු ආකාරයේ දැනුම රැස් කර ගැනීම අත්‍යාවශ්‍යය. ඒ වෙනුවෙන් ස්වයං ආධාරක (හදිසි ආපද ආම්පන්න කට්ටලය හා ප්‍රදේශයේ ආරක්ෂිත ස්ථාන) හා පොදු ආධාරක (අසල්වාසීන් එකිනෙකාට උදව් කිරීම) යන කරුණු 2කම වැදගත් කොට සලකා, ඇතිවිය හානිය අවම කර ගැනීමට කටයුතු කලයුතුය.

විශේෂයෙන්ම වර්තමානයේ ඇතිවන ස්වභාවික ආපදවත්, ගෝලීය උණුසුමේ බලපෑම නිසා උග්‍ර වී ඇත. මේ ආකාරයේ කාලගුණ විපර්යාසයන්, මානුෂීය ක්‍රියාකාරකම් තුලින් වැඩි වීමේ අවධානමකට ලක්වී ඇත. ජපානය සමෘද්ධිමත් රටක් වුවත්, අධික නිෂ්පාදනය, අධික පරිභෝජනය හා නාස්තිය දිගින් දිගටම සිදුවෙමින් පවතී.

New Year's Message 2020

මේ කරුණු කාරණාවල විශාල වෙනසක් කිරීමට සුදුසු කාලය උදව් ඇතැයි සිතමි.

ඒ වාගේම ගිය වසරේ ජර්මනියේ දී, WCRP හි 10 වන ලෝක සමුළුව පැවැත්වුවා. එසේම WCRP ආරම්භ කර 50 වන සංවත්සරයද උදවිය. WCRP හි ආරම්භය හා එහි දියුණුව නිර්මාතෘ තුමාගේ තිබුණ විශාල ප්‍රාර්ථනයක් මල් එල ගැන්වීමකි. එහි ගමන් මඟ අඩසියවසකට ළඟාවීම ගැන ඇත්තේ, ඉමහත් වින්දනකි.

එම සමුළුව සඳහා ජර්මනියේ විදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශයේද පූර්ණ සහයෝගය ලැබුණි. ආගමික නායකයන්ට පමනක් සීමා නොවී, වසරෙන් වසර නොයෙක් රාජ්‍යයන් හා එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය සමඟ, බැඳීම ශක්තිමත් කරගනිමින් පුළුල් වී ඇත. නිර්මාතෘ තුමා වාගේම ජේෂ්ඨ සාමාජිකයන්ද අනිවාර්යයෙන්ම ඉතාමත් සතුටින් බලා සිටිනවා ඇති.

සමුළුව පවත්වන කාල සීමාව තුළදී දයිසෙයිදෝ මූලස්ථානයේ වාගේම, ජපානය තුළ සියළුම ශාඛා වල සාමාජික සාමාජිකාවන් එහි සාර්ථකත්වය වෙනුවෙන් සුභ සජ්ජායනා කරමින් වන්දනා කලා. සියළුම සාමාජිකයන්ගේ එම හැඟීම සිත තුළ ධාරණය කරගෙනයි මම සමුළුවට සහභාගී වුවේ.

සාමය ඇති කිරීමට නම්, අන්තර්ජාතිකව විශේෂ වූ සාකච්ඡාවන් හා ක්‍රියාකාරකම් අත්‍යාවශ්‍යය. නමුත් එහි පදනම විය යුත්තේ එම රටවල, සමාජය හා පවුල වේ. ඒ වෙනුවෙන් පවුල තුළ ආගමික පසුබිම මත සාමකාමී හදවතක් හා මානුෂීයත්වයක් තිබිය යුතුය. ඒදිනෙදා ආගමික ජීවන රටාව සාමය වෙත මඟ පාදන බව නැවත වරක් ග්‍රහණය කරගත යුතුය.

මේ වසරේ අගෝස්තු හා සැප්තැම්බර් මාස වල ටෝකියෝ වල 2 වන වතාවට ඔලිම්පික් උත්සවය පැවැත්වේ. ඒ සඳහා මිලියන 30 ක හෝ 40 ක විදේශිකයන් ප්‍රමාණයක් දළ වශයෙන් පැමිණෙයි යැයි පවසනවා. ඒ අයට ජපානයේ විශිෂ්ඨත්වය හැඟෙන අයුරින් දිස්වීමත්ව, කාරුණිකව හා උණුසුම් හදවතින් කටයුතු කරමින් හැකි අයුරින් උදව් උපකාර කරමු.

තමා සිටින සෑම ස්ථානයක්ම 'මේ මොහොත මේ ස්ථානය ධර්මය පුහුණුවන තැනකි'

දවස පුරා කරන්නාවූ සෑම කටයුත්තක්ම, බුද්ධ මාර්ගයට යා කරමු

2020 වසරේ, සාමාජික අපගේ ශ්‍රද්ධාවේ අරමුණ පහත ආකාරයට සදහන් කලා.

අහසත් පොළවත් යන ස්වභාව ධර්මය එක් මොහොතක් හෝ නොනැවතී, නිර්මාණයන් හා වෙනස්වීම් නැවත නැවත සිදු කරයි. අපිත් අහසත් පොළවත් හා සමානවම, එක තැන පල්ලීමක් නොමැතිව, සෑම සියළු කටයුත්තකදීම නැවුම් හැඟීමෙන් දිනපතා නියැලීම වැදගත්ය.

මේ වසරේ අප සංවිධානය 82 වෙනි සන්ධිස්ථානයට පියනගයි. එම ඉතිහාසයේදී නිර්මාතෘ තුමා, සම නිර්මාතෘ තුමිය මුල් කරගෙන ජේෂ්ඨ නායක නායිකාවන් හා සාමාජික සාමාජිකාවන්ගේ නින්ද, ආහාර කැපකරමින් අප සංවිධානය ගොඩ නැඟූහ.

මින් ඉදිරියට 100 වෙනි සංවත්සරය වෙත පියනගන අපි, මේ මොහොත මේ ස්ථානය ධර්මය පුහුණුවන තැනකි යන ආධ්‍යාත්මයෙන්, කළඟුණ දැක්විය යුතු යැයි සිතමි.

වාර්ෂිකව ඉදිරිපත් කරන 'ශ්‍රද්ධාවේ අරමුණ' සිතට හොඳින් කා වැදීම සඳහා, අවුරුදු 3 ක කාලයක් එක හා සමාන අන්තර්ගතයකින් යුතුව ඉදිරිපත් කරමි. ඒ අනුව මේ වසරේදීත් 'අපි එකිනෙකා සිටින ස්ථානය බුද්ධත්වය ලබන්නාවූ තැන යන ආධ්‍යාත්මයෙන්' යන කොටස පමණක් අළුතෙන් එකතු කරන ලදී.

මබ සියළුදෙනාම දන්නා පරිදි, නිල් පාට සුභ පාඨයේ 'බුද්ධත්වය ලැබූ තැන පිළිබඳව මෙතෙහි කිරීම' ය ආරම්භක කොටසේ මේ ගැන සදහන් වේ.

'ඩෝජෝව' ලෙස පැවසූ සැනින් එකවර මතකයට නැගෙන්නේ, දයිසෙයිදෝව හෝ අපගේ ධර්ම ශාඛාවන් වේ. නමුත්, 'ඩෝජෝව හෝ බුද්ධත්වය ලැබෙන්නාවූ තැන' යනු, අප සිටින්නාවූ ස්ථානය, ජීවත් වන්නාවූ ස්ථානය, අපගේ ශරීරය තිබෙන්නාවූ ස්ථානය යන සෑම තැනම වේ.

සුමෝ ක්‍රීඩාවට මෙය උපමා කරන්නේ නම්, සුමෝ ක්‍රීඩාව පුහුණුවන්නේ එක් ස්ථානයකය. එය ධර්ම ශාඛාව හෝ හෝසා කණ්ඩායම වේ, නමුත් සුමෝ නියමාකාරයෙන් තරඟ වදින්නේ වෙනත් ස්ථානයක වේ, එය හරියට අපි නියමාකාරයෙන් ධර්මයේ හැසිරිය යුතු පවුල, රැකියා ස්ථානය, පාසල හා සමාජයට සමාන වේ.

ඒදිනෙදා ජීවිතය ගත කිරීමේදී නොයෙකු සිදුවීම් අප අවට ඇතිවේ. ආත්මාර්ථකාමී පුද්ගලයන්ද සිටින නිසා

එකිනෙකා තේරුම් ගනිමින්, සමීප සබඳතාවයක් තබා ගැනීම පහසු කටයුත්තක් නොවේ.

එකිනෙකාට නොගැලපෙන පුද්ගලයන් හා හමුවේ, අකාරුණික හා සැරපරුෂ වදන් භාවිතා කරන අයද සිටියි. අපිව ගණන් නොගැනීම තුළින් දුකක් හා කණගාටුවක් ඇතිවන අවස්ථාවන්ද තිබේ.

නමුත් මනුෂ්‍යයන්, ඒ ආකාරයේ අපහසුතා හා කරදර වලට පත්වීමෙන්, කෙසේ හෝ ඒ තුළින් මිදිය යුතුයි යන හැගීම ඇති කරගනී. ඒ ආකාරය අත්හදා බැලීම් නොමැති නම් නියම මනුෂ්‍යයෙකු ලෙස දියුණුවක් ඇතිනොවේ යැයි සිතමි.

එබැවින් කරදර වලට මුහුණ දුන් විට, 'මනුෂ්‍යයෙකු ලෙස දියුණුවක් ඇති කර ගැනීමට අවස්ථාවක් උදවුනා', 'හොඳින්ම කටයුතු කළ යුතු අවස්ථාවයි' ලෙස හැම දෙයම භාරගෙන, උපරිම උත්සහයෙන් කටයුතු කළ යුතුය. එය 'මේ මොහොත මේ ස්ථානය ධර්මය පුහුණුවන තැනකි' යන ආධ්‍යාත්මය වේ.

ගිහි බෞද්ධයන් වන අපට ඒදිනෙදා ජීවිතයේ ඇති වන සෑම සිදුවීමක්ම ධර්ම පුරුදු පුහුණුවක් වේ. විශේෂ දේවල් කළ යුතු නොවේ, මනුෂ්‍යයන් සමඟ හමුවී කථාබහ කිරීම, රැකියාව කිරීම, පාසල් යාම, ආහාර පිළියෙල කිරීම හා පිරිසිදු කිරීම ආදී සියල්ලම ධර්ම පුරුදු පුහුණුව වේ. ඒ සෑම දෙයම අතපසු නොකර, පිලිවෙලට, හදවතින්ම කිරීම තුළින් යහපත් පුරුදු ජීවිතයට බද්ධ වී, ස්වභාවයෙන්ම හදවත හා ශරීරය තැන්පත් වේ.

විශේෂයෙන්ම හදවතේ හැගීම් නිදහසේ පිට කිරීමට පහසු ස්ථානය පවුල වේ. එකිනෙකා අතර සුහද සබඳතාවය තිබෙනවා සේම, කිසිම පරිස්සමකින් කටයුතු නොකළ යුතු තැන හා දරුණු වචන හුවමාරු වන ස්ථානයද වේ. එසේ වුවත් හැගීම් පාලනය කරගෙන, මමත්වය පසෙකලා, බුදු දහමට අනුව පුහුණුවීමෙන් ඕනෑම දරුණු අවස්ථාවකට මුහුණදිය හැකි පෙර පුහුණුවක් ලබන්නේද පවුල තුළිනි. එබැවින් පවුල යනු 'නියම මනුෂ්‍යයෙකුව නිර්මාණය කිරීමට පදනම් වන ස්ථානය' වේ.

එදෝ යුගයේ, රිත්සයි නම් ආගමික නියායේ ෂිදෝමුනන් සෙන් ගුරුතුමා පහත ආකාරයේ කවියක් සදහන් කර ඇත.

වදනට වේ මුලාවන් - බුදු මඟ ගැන සිතාවන්

මම කළ යුතු දතාවන් - උදේ සවස ක්‍රියාවන්

බුදු මඟ ලෙස පවසන විට, එය ඉතා විශිෂ්ඨ වාගේම අමාරු මාර්ගයක් යැයි සිතෙයි. නමුත් එම වදනට මුලා නොවිය යුතුය. අපි ඒදිනෙදා උදේ සවස කරන්නාවූ ක්‍රියාවන් බුදු මඟට යා වීම දැනගත යුතු බව එහි අරුට වේ. මේ තුළ 'මේ මොහොත මේ ස්ථානය ධර්මය පුහුණුවන තැනකි' යන ආධ්‍යාත්මය ගැන හොඳින් පෙන්වා දී ඇත.

තමාට පෙර අන්‍යයන්ව දුකින් මුදවා ගත යුතුය යන සිතුවිල්ල, සෑම කෙනෙකු තුළම තිබේ

එසේනම්, ප්‍රායෝගිකව බුදු දහමට ගැලපෙන ආකාරයට කෙසේ කටයුතු කළ යුතුද

අප සංවිධානයේ වන්දනා ග්‍රන්ථය සද්ධර්ම පුණ්ඩරික සූත්‍රය වනවා සේම, එහි හරය 'බෝධිසත්ව වර්යයාව' වේ.

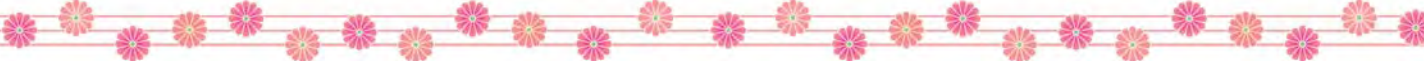
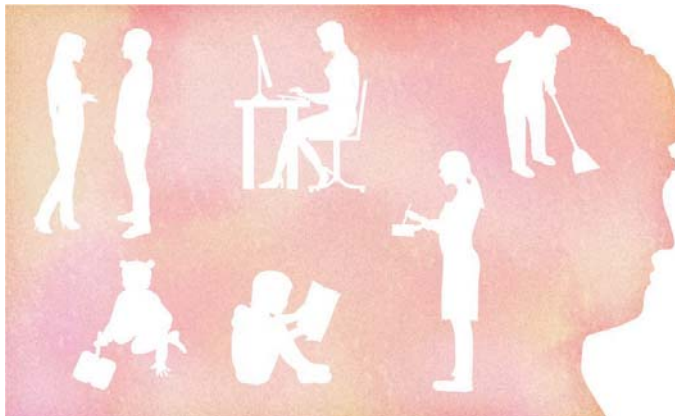
තමා දුකින් මිදීම හා සමානව අන්‍යයන්වද දුකින් මුදවා ගත යුතුය යන හැගීම ඇති කර ගන්නා පුද්ගලයන් 'බෝධිසත්වයන්' වේ. එම හැගීම කෙසේවත් අමතක නොකර ආධ්‍යාත්මික දියුණුව ඇතිකර ගැනීම 'බෝධිසත්ව වර්යයාව' වේ. තවත් සරළව පවසනවා නම්, ධර්මය ඉගෙන ගෙන, ජීවිතයට බද්ධ කරගෙන, අන්‍යයන්ගේ දුකට සවන්දීමේ හදවතක් ඇති කර ගැනීම වේ.

තමා දුකින් මිදීමට පෙර, අන්‍යයන්ව දුකින් මුදවා ගැනීමේ ප්‍රාර්ථනයට අනුව පුහුණු විය යුතුය ලෙස වදනක් ඇත. එසේ කිරීම බෝධිසත්ව වර්යයාවේ ප්‍රධානම කරුණ වේ.

අපි නිතරම සිතන්නේ තමා මුලින්ම දුකින් මිදුනේ නැතිනම්, අන්‍යයන්ව දුකින් මුදවා ගැනීමට නොහැකි බවයි. මට ප්‍රශ්න ගොඩගැහිලා නිසා අන්‍යයන් ගැන සිතන්නට වෙලාවක් නැහැ ලෙස කල්පනා කරන අයද සිටියි.

නමුත්, තමාට පෙර අන්‍යයන්ව දුකින් මුදවා ගත යුතුය යන සිතුවිල්ල අපට ඇතිවන්නේ අසීරු ධර්මයන් පුහුණු කිරීමෙන් පසුව නොවේ, එය දැනටමත් අපි සියළුදෙනා ළඟම තිබෙන්නාවූ හදවතයි.

තමාට ප්‍රශ්න ගැටළු ආදිය තිබෙන විටයි අන්‍යයන්ගේ දුක වේදනාව හොඳින් අවබෝධ කරගැනීමට හැකිවන්නේ. එවිට 'ඇත්තටම කණගාටුයි', 'කුමක් හෝ කළ යුතුයි' යන හැගීම් ස්වභාවයෙන්ම ඇතිවේ. එවිට තමාගේ දේ පසුවට තබා එම පුද්ගලයන්ට දැන දිගු කිරීමට හැකිවේ.

New Year's Message 2020

උදහරණක් ලෙස, තම දරුවාව ගඟට වැටුණු විට අම්මා කෙනෙකි බලාගෙන නොසිටී. පිහිනීමට පුළුවන් හෝ බැරි වේවා මුලින්ම කරන්නේ ගඟට පැනීමයි. සාමාන්‍යයෙන් 'පිහිනීමට බැරිනිසා උදව් කිරීමට නොහැකියි' සේ සිතුවත්, තම දරුවාව බේරා ගැනීමේ හදවතිනුයි ගඟට පතින්නේ.

මනුෂ්‍යයන් බාහිරව එකිනෙකාට වෙනස් වූවත්, සෑම මනුෂ්‍යයෙකුගේම පදනම එකක් වේ. කවුරුත් 'වැඩදියි ජීවිතයක් ගත කළ යුතුයි', 'සතුටට පත්විය යුතුයි' සේ ප්‍රාර්ථනා කරගෙන සිටියි. එසේම, අරගල පමණක් නොකර, සෑම දෙනා සමඟම සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීමට බලාපොරොත්තුද වේ.

නමුත් එම කරුණ ගැන නොසැලකිල්ලෙන් ජවත්වීම තුලින් පලක් නැත. එබැවින් ධර්මය නිවැරදිව භාරගෙන, ඒ අනුව තම ඵ්දිනෙදා ජීවිතය ආලෝකමත් කරගන්නා ආකාරයට කල්පනා කරමින් කටයුතු කිරීම ප්‍රධාන වේ.

බුද්ධ මාර්ගයට ප්‍රමාණයක් නැත, අවසානයක්ද නැත. ටිකක් තේරුම් ගන්නා යන හැගීමට පත් වුවද, කුමක් හෝ සිදුවීමක් ඇති වූ විට තම ආත්මාර්ථකාමීත්වය මතුවේ, කේන්ති යයි, එකට එක කියයි. නමුත් ඒ හැමවිටම, පසු විපරම් කරමින් තමා ගැන නැවත හැරී බලා, නැවුම් හැගීමක් ඇති කරගෙන දිනපතා හැම මොහොතක්ම වැදගත්කොට සලකා ජීවිතය ගත කල යුතුය. එය අප ලබන ආධ්‍යාත්මික දියුණුව වේ.

'මේ මොහොත මේ ස්ථානය ධර්මය පුහුණුවන තැනකි'..... අප මේ ගත කරණ ජීවිතයම ධර්ම පුහුණුවක් බව මතකයේ තබාගෙන, මේ වසරේදීත් උපරිම කැපවීමෙන් ආධ්‍යාත්මික දියුණුව ඇතිකර ගනිමු.

(කෝසෙයි පුවත්පත' 2020 ජනවාරි මස 05 වන දින)

